

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Aequiuocationem suo tempore non tantùm vtilem, sed etiam licitam
esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

cung, via attentata. Postremò tamen sancta memoria Abbas sancti
 Andy beati Benedicti ordinis, magister Henricus, qui in saculo Do-
 ctor iuris existens & mundum paulò ante reliquerat, ob reforman-
 nis nouello opus factum, in dicto monasterio, Bono, inquit ad me, esur
 animo. Si femina tam boni est propositi, & adeo pia in pauperes, ac de-
 tata donis, qua de ea dixistis, mihi credite ipsam Deus illuminabit, ut
 videat quid faciendo in statum ponatur salutis. Redij interea ad fe-
 minam, & vltimum modum fuga supra tactum sibi suasi. Ad quem
 cum se prepararet, de quo tamen mihi periculum non modicum cor-
 poris, & sibi maius, & fortè alijs imminere poterat, affuit diuina gra-
 tia, qua questionis difficillima solutionem dedit facillimam. Sibi cum
 incidit, ut quotiescung, vir tertius debitum exigeret, ipsa se per huius-
 modi obedientiam, lethalem infirmitatem contrahere fingeret, & ne
 id mendacium esset, ad animae infirmitatem hoc mente-tenuis apud se
 retorqueret, ex qua infirmitate animae, scilicet per mortale crimen,
 certum est, secundum nostram fidem, quemq, ne dum animae, sed
 etiam corporis perpetuam mortem subire. Ita fecit, ut cogitauit, &
 diuina arridente gratia, vir prius incontinens femina compati coepit,
 quam in alijs veracem saepe esse didicerat, & vsq, modo iam annis plo-
 rimis eam tantummodo ut sororem habet intractam, nec de adulterio
 viri quicquam aliunde male audiui. Audiens ego hanc castissima
 nouam & piam delusionem, atq, raram practicam, letus ita fieri per-
 misit, ex qua nulla iam sequebantur incōuenientia; quin immò virum,
 quem tanquam vrsū prius habuit, iam velut onem Ioseph in capti-
 tatem deduxit.

IV.

His ita narratis, Piger, cum quo, super formica, dialogum
 instituit supradictus Author, subiunxit: Cur laudare audeo fe-
 minam, in eo, quo mendacium dixisse videtur, & fide ambulasti?
 Cum enim factus plures à viro prahabuerit, & obediens ei non lectu-
 liter vexaretur, mendacij rea sui videtur. Ad hæc respondet Theo-
 logus. Verba femina veritatem continebant, & sonabant, non tamen
 ad cuiuslibet hominis intellectum. Certum enim fuit, quòd obediens
 utriusque hominis mortem incurrere meruit, primum animae, per
 adulterium; & corporis pariter & animae, post fixale iudicium, per-
 petuam mortem habuisset. Nec semper mendacium quis loquitur,
 cum ab eo veritas aliqua obtinetur: nec fictio quauis mendacio cau-
 quam.

quatur. Et quid si scriptura sacra obsterices laudat Hebraeorum de zelo clementia, quem in Deicolis habuerunt? non infalitates, quas expresserunt? Ita & haec femina plurimum est commendanda, quae diu noctuq; extra torum constituta legitimum, sed in eadem domo, cum viro alieno habitans, tantum Dei preceptum in adulterio transgredi metuebat, ut viri induta animo, usq; modo, multis annis iam vitam castam ducat.

Esse viam emergendi ex hoc etiam barathro, quamvis profundo, & in speciem ineluctabili, testata est, in hac historia, diuina bonitas. Sed patuit etiam, in quas sese tricas, & in quanta pericula conijciant; qui coniugij iugum periurè, vel alia arte, excutiunt. Transseunt enim de vrticis in spinas; & dum, arundinem vitant, incurrunt in lanceas. Eiuscemodi enim sepes opposuit Deus, ne matrimonia obuiolarentur; qui vltor est Sacramenti iniuria affecti. Nam, si superueniens maritus ait S. Cyprianus, sponsam suam iacentem cum altero videat, nonne indignatur & fremit? & per zeli dolorem fortassis & gladium in manum sumit? Quid Christus Dominus & iudex noster? Vtique inultos non relinquet sacramenti à se instituti destructores. Aiunt Prometheum olim, Saturni lege, perpetuis vinculis ab Ioue damnatum, sed ea conditione statim liberatum, ut anulum ex lapide ferroque gestaret, ne omnino à pœna videretur liber. Per anulum catena annulis constans significabatur. Hac etiam de causa triplex vinculum indicatur triplici vsu annulorum. Annulus enim sigillarius est custodiae index; annulus honorarius monet gestantem dignitate obligatum. Annulus autem pronubus, seu nuptialis sponsalium obstringit coniuges vincosque tenet, ne habeant, aliò cogitandi libertatem. Et debet vtrique coniugum coniugum alter æquè charus esse, ac Samio illi Polycrati dilectus fuit annulus inclusum habens ingentis precij smaragdum: qui in mare abiectus capto relatus est pisce. Nempe vult & sponsalem anulum DEVS, non abijci, sed apud primum dominum dominamue permanere. Est enim matrimonium plus, quàm Vlyssæius nodus. Hinc etfi Xenophon rectè tradat, annulo nuptiali vxori dato, significari custodiam rerum domesticarum ad illam pertinere; obseruat tamen

Exod. 1.

v.

S. Cyprianus
epist. ad
Pompon.

Herodot. 1. 3.

Lud. Cæl. 1. 4.
Antiq. lect.
c. 3. 12. 1. 4. &
Pier, Val. 1. 41.

tamen